

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXII.

ZATURDAG den 20ten SEPTEMBER 1834.

N. 39.

De Kanalen van Panama en Suez, of iets over de verkorte reizen naar Indië, Japan, enz.

De groote handel—de zeehandel—die welker den rykdom van Tyrus, Karthago, Alexandrië en vervolgens van Venetië en Genua grondvestte, zo lang by tot de Middellandsche Zee bepaald was, hield, gelijk men weet, by de ontdekking van Amerika en het vinden van eenen weg langs de Kaap de Goede Hoop, tegen het einde der vyftiende eeuw, op een privilegie voor eenige gelukkig gelegene steden te zyn, en behoort thans tot het staatkundig bestaan der Europeesche natien.

De hoogstbelangryke ontdekkingen, tegen het einde der vyftiende eeuw begonnen, zyn der negentiende een voorbehouden zich volkomen te ontwikkelen. In tusschen is de gesteldheid van het vaste land een hinderpaal voor deze rasche en menigvuldige betrekkingen der natien welke de zeehandel onder hen zal aanknoppen. Inderdaad, om aan de eene zijde naar Indië en Japan, en aan de andere naar Chili en Peru te komen, moet men groote vaart en moeite nemen. Men heeft menigmaal de poging gedaan, om de proef, dezen langen omweg te vermijden door het zoeken van eenen doortogt naar de Stille Zuidzee door de Hudsonsbaai, en eenen anderen naar Indië door het noord-oostelyk en noordwestelyk gedeelte van Europa. De landangte van Panama en Suez, die men thans voornemens is te doorgraven, zullen aan al deze vruchtloze pogingen een einde maken.

De zwartigheid, die men opperde tegen de daartelling van een kanaal, dat den Atlantischen Oceaan met de Stille Zuidzee door middel der landangte van Panama zou vereenigen, zyn veel geringer dan men aanvankelyk dacht. De *Bostonsche Daily-Advertiser* en de *Albany Argus*, dagbladen der Vereenigde Staten, hebben het resultaat der overeenkomst tusschen den senaat der republiek van Guatemala en het huis van Republiek van New York medegedeeld.

Men wilde zich eerst van den Chagre bedienen, dat in de Golf van Darië valt; doch de hoogte der bergen deed den ondergemeren van dit plan afzien, en men bepaalde zich tot het punt van Nicaragua. Zes duizend werklieden werden tot deze onderneeming versocht, tot wier volvoering slechts menig jaren toereikend zullen zyn. Het kapitaal bedraagt vyf millioenen dollars. De onderneemster, onder den naam van *Atlantic and Pacific Company*, zyn gehouden eene som van 200,000 dollars in handen der regering neder te leggen, om al de ter verdediging van het kanaal vereischte vestingwerken te begrieffen, en verbinden zich, om in het vervolg die gelden te bezorgen, welke noodig geacht worden, om den ingang van dit kanaal onontbeerbaar te maken. Onder deze voorwaarden

zal de Compagnie, gedurende zestig jaren, het eigendomsrecht van dit kanaal bezitten en het recht hebben, om alle gebouwen, van welke partij zy ook zyn, mogen, aan eenen doorvaatter tot te onderwerpen.

Door een' gelukkigen toeval, van omstandigheden gelykende, het kanaal, terwijl dit verdrag in Amerika gesloten werd, er te Kairo aan dacht, om eene vereeniging tusschen de Rode en Middellandsche Zee daar te stellen. Te dien einde schijnt de Pascha het besluit te hebben genomen, om een kanaal, langs de landangte van Suez te laten graven. Men was eerst voornemens, het oude kanaal Nechoa weder te herstellen; doch men heeft zich overtuigd, dat zulks de tegenwoordige koopvaardyschepen van geene groote dienst zyn kon, waarden het den Nyl beneden Kairo zou bereiken, en het gunstige tydperk der winden in de Golf van Arabie niet met den tyd van de overtoomming des Nyls overeenkwam. Men heeft zich derhalve tot het doorgraven der landangte bepaald. By het weten deze strek overtuigden zich de ingenieurs, in dienst van den Pascha, van de mogelijkheid, om een kanaal te graven, dat de Rode Zee met de Middellandsche Zee zou verbinden. De nieuwe kanaal, zegt men, zal by de haven van Suez een' aanvang nemen, door eene ter vlakmaring zeer geschikte vallei, naar het meer van Menzelen, voortloopen, en by Tineh in de Middellandsche Zee vallen, waar bereids het plan voor de ter verdediging noodige vestingwerken opwerpen is.

Wy achten het niet onbelangryk, om trent dit laatste onderwerp den lezer mede te deelen, hetgeen wy onlangs in een' Engelsch dagblad hebben aangegeven.

De behoefte—dus lezen wy aldaar—niet meer spoedige en veilige gemeenschap tusschen Europa en Indië, welke sinds het gewigt, dat de Europeesche bezittingen in het Oosten verspreiden hebben, met dergelyke meer en meer doet voelen, heeft sinds eenige jaren eene menigte van plannen doen ontstaan door welke men dit doel bereikte te bereiken. De gezamenlyke kooplieden te Calcutta hadden eene som van 20,000 pond Sterling uitgeleend, om de eerste stoomboot, die de Kaap de Goede Hoop zou omvaren, en in het jaar 1826 bereikte de stoomboot *Entreprenne*, de stad Calcutta, na eene reis van vyfentwintig dagen. Doch de kosten waren zoo groot, dat het plan moest worden opgegeven: de boot werd door de Compagnie gekocht, en tot transport der kooplieden op de Hoogly en den Ganges gebruikt. De Compagnie liet hierop stoombooten te Bombay bouwen, die Arabie zouden omvaren, en de Rode Zee tot aan Suez doornemen; er werden kolenmagazynen op het eiland opgericht, dat tegenover halfweg ligt, en de scheepvaart begon, in het jaar 1829. Verscheidene stoombooten deden de reize, de

passagiers en de goederen van Suez op kameelen naar Kairo vervoerd, van waar zy zich naar Alexandria en van daar naar Malta ontscheepten, waar zy de stoombooten der Engelsche regering aantroffen. In weinige dagen gedaan worden, wanneer wind en weder tusschen Alexandrië en Malta gunstig waren; doch de Middellandsche Zee is zeer onrustig, en de laatste overtoomming is vrientijdig dagen van Bombay naar Egypte gekomen waren, hadden zestig dagen noodig van Egypte naar Malta. Deze stand van zaken heeft verscheidene nieuwe plannen doen ontstaan, welke gedeeltelyk der Engelsche regering, gedeeltelyk der Compagnie, gedeeltelyk den Pascha van Egypte zyn voorgelagd, en van welke zonder twyfel het een of ander zal worden ten uitvoer gebragt.

Daarom, die zich ernstig met het daartoe stellen van stoombooten bezighielden, ontdekte deze eenigen, die de Engelsche overneemster, met eenen som van 250,000 pond, die haren naam konstante te Calcutta vermaakte, by deed hierop eene reis door Syrië en Egypte, om de beste punten van de reis te ontdekken. Deze reis was zeer vruchtbaar, doch bereikte eindelyk Engeland, waar hy aan de oprigting eener nieuwe Maatschappij voor zyn doel arbeide. Hy heeft thans het voorstel gedaan, om stoombooten van Calcutta naar Alexandrië tot stand te brengen, de goederen en de passagiers naar Kairo te vervoeren, in het midden der woestyn tusschen Suez en Kairo, eene karavanserai te bouwen, waar een agent zou woenen, die het transport door de woestyn met kameelen in den tyd van twee dagen zou bezorgen. (Een ander deel der poststoombooten van Calcutta naar Malta de reis te versnellen, en de reis van Malta naar Kairo te verkorten, door de woestyn te doorgraven, die afstand is 2500 Engelse mylen, zodat de stoombooten 6-8 uren in het uor alleggen. In Malta zou men twee dagen kunnen stilhouden; hierop in een dag te Alexandrië, en van daar binnen twee dagen naar Kairo komen, twee dagen te Kairo verweilen, en in twee dagen de reis door de woestyn alleggen; zoodat de reizigers en de goederen den dertigsten dag te Suez zouden aankomen. Hier zou men zich op eene Indiësche stoomboot begeben, die binnen acht dagen Aden, in de nabijge van Bab el Mandeb, zou bereiken, twee dagen tot het innemen van kolen stilhouden, en, na eenen nieuwen togt van tien dagen, te Bombay, op den vyftigsten dag der reis, aankomen. Dan toe werden stoombooten van 2-400 ton, met 100 paarden kracht, voorgelagen.

Dat de stoombooten reeds thans de reis tot aan Malta alleggen, zou zyn de nieuwe taak daarby slechts den afstand tusschen Malta en Alexandrië betreffen: zy is, voor twaalf maandelijke reizen, op 6000

pond St. geschat. Het transport in Egypte, de agenten en twintig kamelen medegerekend, zou 1000 pond St. bedragen; de twaalf reizen, van Bombay naar Suez en terug, zijn op 30.000 pond berekend. Daarvoor zouden 240 reizigers jaarlijks naar Indië en even zoo velen terug gebragt kunnen worden, waardoor reeds de geheele uitgave gedekt werd. De brieven en ligte goederen zouden eene aanzienlijke som vrachts opleveren; terwijl deze onderneming geene verdere voorbereidselen zou vereischen, zoodat de opening van den landengte van Panama, de weg is veilig en vaak bereijnd. De veiligheid en spoed der onderneming zouden vandaan de Compagnie van onschatbare waarde zijn; de beslissing omtrent zaken van belang, waarmede thans altoos seven maanden verloopt, voordat het antwoord ontvangen is, kon langs dezen weg in de helft van den tijd geschieden. Tegenwoordig worden, in zoodanige gevallen, hoorders te land over Konstantinopel en Suez naar Bosora gezonden, hetgeen met vele onwiligheid verbonden is en groote sommen goud kost.

De tweede weg, dien men voorloeg, is die van Bombay, door de Perzische Golf, den Rooden Zee, dwars door Syrië, naar de Golf van Soudan, en vandaan over de Middellandsche Zee naar Engeland. Zekere Kapitein Cramer, ingeniëer in dienst der Compagnie, sloeg dien voor. Deze weg zou de kortste van allen zijn, en in vijftienveertig dagen zijn af te leggen; doch het is onwaarschijnlijk, dat de scheepvaart op den Rooden Zee, zonder nog te rekenen op alle natuurlijke ongemakken, door de bewoners van den oever der zeeën zeer ongemakkelijk zou worden. Zij haasten zich te schieten, en alle pogingen om te wonden, om zich van dezelve meester te maken; en een zoo rijke buit, als eene Indiësche stoomboot, zou aan deisend gezaren van haren zijde blootgesteld zijn. Het is onwaarschijnlijk, dat de Compagnie, die de eene andere weg voor, namelijk het doorsteken der landengte van Suez, bij een kanaal van de Rode Zee tot aan het meer Menzaleh graven, dat zich van Damiate af, omstreeks twintig uren in de landengte uitrekt. Het meer is meestal vier voet diep, en wordt overal door visscherbooten bevaaren. Het gedeelte der landengte tusschen hetzelfde en de Rode Zee is volkomen vlak, ligt te doorgraven, en in een land als Egypte, waar men arbeiders kan bekomen, zou veel sneller zijn, dan eene onderneming, die de zee door een onwaarschijnlijk en gevaarlijk op de kanaal konden de Indische stoombooten tot aan Damiate varen, waar zij de Europeers zouden aantreffen. Volgens dit plan zou men den weg in geschiedt, die men zou op die wijze waarschijnlijk veel meer en van waarde goederen kunnen vervoeren, dan op kamelen door de noemde weg. De oude tegenwerping, dat de Rode Zee hooger dan de Middellandsche Zee zou staan, en er derhalve gevaar van bestond, dat de zeeën zou te duchten zijn, wederlegd zij door de eenvoudige opmerking, dat het weinige water, dat zich in een zo klein kanaal in de Middellandsche Zee zou ontlaten, van geen nadeel in stand zou zijn, dan dat zulks het vlieden van water door de Straat van Gibraltar even zoo veel zou verminderen.

Het volgende is door het Gouvernement ter planting ingezonden.

BESLUIT.
waarbij het Uitvoerend Gedeputeerd gezag, om de opening van eenen weg op de landengte van Panama. De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers der Republiek van Nieuw Granada in Kongres vereenigd.

In overweging nemende:
1. Dat de noodzaak van het uitvoeren Besluit van den 6 April 1833, aan het Kongres gedaan, bijzonderlijk de hooge noodzakelijkheid aanbiedt, om de opening van eenen karrenweg daartestellen, welke door de landengte van Panama gemeenschap geeft aan de Atlantische met de Stille Zuidzee;
2. Dat de kamer van distrikt van Panama zich met dit belangrijk onderwerp op den 10 Junij 1831 ontfendig heeft gehouden, welker goede wenschen geen gevolg hebben kunnen verkrijgen;
3. Dat ditzelfde project op nieuw door de kamer der provincie van Panama in overweging is genomen, in dertelver zitting van den 13 Oktober 1833, op verzoek van een burger en inwoner der landengte, die eenige middelen heeft opgegeven om de opening van eenen karrenweg daartestellen, waardoor het gemakkelijker de koopmanschappen van de eene zee naar de andere zouden kunnen vervoerd worden;

Bestaande:

Art. 1. Het uitvoerend bewind wordt gezet, om de middelen aan te nemen welke aan hem gedaan worden tot de opening van eenen weg op de landengte van Panama, na een kontrakt aantegeaan met een ingezetene van de landengte, die de voorwaarden voorkomende in dit besluit.
Art. 2. Het zal aan de ondernemers vrijstaan, eenen karren- of yzeren ryweg te openen, welke over de landengte van Panama van de Atlantische Oeean naar de Stille Zuidzee leidt; en kunnen de ondernemers gebruik maken van eenig kanaal dat gedeeltelijk tot dit gemeenschap behoort.
Art. 3. Het aanleggen van den weg moet aangevangen worden binnen twee jaren tyd na het geven der toestemming, waarbij den tyd uitgedrukt zal worden, waarin dezelve voltooidigd moet wesen.
Art. 4. Indien de weg door landerijen van particulieren moet gaan, zullen dezen verplicht wesen hunne gronden prijs te verkoopen, zoo als door de commissie, by het begin der onderneming, vastgesteld zal worden.
Art. 5. Indien het vlands gronden (marra valles) zijn, zullen dezelve afgevoerd wesen, zonder eenige schadevergoeding.
Art. 6. Op de geschikte plaatsen, kan de ondernemer of het genootschap huizen voor deposito en andere gebouwen verkrachten, welke noodzakelijk zijn om het bedoelde onderwerp ten uitvoer te brengen, maar niet om het oog verhozen te de wetten betrekkelijk de fortificatiën. Voor deze oostuwsen zal de vereischte gronden kunnen gebrongt worden, dat althans 10.000 vierkante ellen te boven moege gaan, derhalver vergoeding berekende overeenkomstig het voorgaand artikel, of de overeenkomstige huur betaallende, indien de eigenaars dezelve niet willen afstaan.
Art. 7. Als belooning wordt aan de ondernemers afgestaan, naarmate de soort van weg, welke later opengemaakt heeft, het genot van derzelver produkten voor

den tyd van niet minder dan 10 en niet meer dan 50 jaren.

§ 1. De tol zal gevorderd worden, zoodra de vervaardiging des wegs volbragt is, en dezelve maximum zal zijn het tarief door de provinciale deputatie opgesteld, welk by dit besluit gevoegd wordt.

§ 2. Alhoewel voor yzeren ryweg zijn, zal het aan de ondernemers kunnen worden toegestaan, stoomwagen en rytuigen op denzelfden tyd daar te stellen, by ditgeval het maximum vaststellende, dat afgeveerd kan worden, door de tol en tol der personen en effecten welke van de eene zee naar de andere gebragt worden.

Art. 7. Er zal tot belooning aan de ondernemers afgestaan worden, tot 20.000 laagades vlands gronden op de landengte, ten einde dezelve bearbeid worden; binnen den tyd van een jaar na dezelve ontvangen te hebben, moeten zij dezelve beginnen te bearbeiden of bevolken, en inden uit niet plaats heeft, zullen dezelve tot vlands eigendom terugkeeren.

Art. 8. Op de 20.000 laagades vlands gronden, kunnen vreemde volkplantingen gevestigd worden, zonder dat dezen eenige belasting behoeven te betalen op hunne uitvoerende eigendommen en derzelver produkten gedurende 20 jaren, noch kunnen in den diens worden geroepen, dan by gevallen van vreemde invallen.

Art. 9. Zullen by gelijkheid van omstandigheden, den voorkeur hebben, de ondernemers der landengte van Panama, of een genootschap waarin inwoners der landengte deel hebben.

Art. 10. Het uitvoerend bewind zal alle noodige verzekeringen van de ondernemers eischen, voor het ten uitvoer brengen der onderneming.

Art. 11. Het kontrakt dat het uitvoerend bewind zal aantegeaan met een ingezetene van de landengte, moet de goedkeuring van het wetgevend ligchaam.

Gegeven te Bogota den 22 Mei 1834.
De President der Senaat,
(get.) VICENTE BORRERO.
De President der Senaat,
(get.) JOSE M. MARTINEZ.
De President der Kamer van Vertegenwoordigers,
(get.) JUAN CLINACO ORDÓNEZ.
De Secretaris der Kamer van Vertegenwoordigers,
(get.) RAFAEL M. VASQUEZ.
Bogota den 25 Mei 1834.
Ter uitvoering,
(get.) F. DE PAULA SANTANDER.
Voor Z. E. den President der Republiek,
De Minister van Binnen en Buitenlandse Zaken,
(get.) LINO DE POSBO.
Voor haauwkeurige verrijking,
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

KOLONIALE SECRETARIS.
Curaçao den 22 September 1834.
Namen de Gedeputeerde Gedeputeerden Heer Gedeputeerde door de Kamer, wordt by de Kamer gemaakt, dat de zitting van het breed van de vlagschepen vlands gronden den 27, dezor als volgt is bepaald: het breed van vlands gronden den 12, Oopen wegen, en van mindere pryzen naar vlands gronden; zulende het zo genaamde vlands gronden van den vlands gronden pryze, een onco minder mogen regeren, op pens als by de Publicatie van den 16den Maart 1834 is vastgesteld.
De Koloniale Secretaris,
L. J. RAMMELMAN ELSEVIER Ja.
KOLONIALE SECRETARIS.
Curaçao den 22 September 1834.
De Persoon van Gaanen (Alvanda) door den Hoog Ed. Gez. Heer Gedeputeerde door de Kamer benoemd en in een genomen zyde als Extra Klerk ten Kantore van den Heer Kolonialen Ontvanger alhier, zoo wordt zal by deze bekend gemaakt.
De Koloniale Secretaris,
L. J. RAMMELMAN ELSEVIER Ja.

Iets over de Vuurspuwende Bergen.

Hoewel de vuurspuwende bergen slechts een klein gedeelte van de oppervlakte der aarde bedekken en hunne uitbarstingen niet zeer veelvuldig zijn, hebben zij evenwel, om hunne verbazende werking, te allen tijde elks aandacht tot zich getrokken. Hun getal wordt op omstreeks twee honderd begroot, welke aldus verdeeld zijn. — Het vaste land en de eilanden van Amerika hebben ongeveer 116; Azië en de zelfde eilanden, 66; Europa en zyne eilanden 13. Op het Afrikaansche vaste land heeft men nog geene vuurspuwende bergen kunnen ontdekken, en die zwaar eilanden zijn in de harenstaande begroting begrepen. Van deze verblijfsplaatsen van onderaardsch vuur zijn omrent 90 op de eilanden, de overige op het vaste land.

Het is algemeen bekend, dat zeer weinige van dit getal te gelijker tijd werkzaam zijn; sommigen rusten eenwen lang; anderen korter, terwijl sommigen al geheel uitgeput kunnen beschouwd worden. Ook staat de vulkanische kracht in geene evenredigheid tot de grootte, hetzij van den berg, hetzij van den krater; bij de kleinste bergen ontwaart men soms de grootste kracht. Zij, die lava of gesmolten rotssteen uitwerpen, zijn zeer gering in aantal; de stoffe, welke de meeste uitwerpen, bestaat in asch, somtijds met brokken steen, stroomen heet water of modder. Die vuurspuwende bergen, welke zulke groote stroomen water opgeven, hebben gewoonlijk hunne kraters in luchtstreken van eenwijdurende sneeuw, en men geloof, dat de hoeveelheid der vloeistof grootelyk vermeerderd wordt door het smelten der sneeuw en van het ys gedurende eene uitbarsting. Een treffend voorbeeld hiervan leverde de berg verniet zich boven de Zees van eenwijdurende vorst; zoodra nu eene uitwerping van vuur plaats heeft, smelt de sneeuw, die zich in en rondom den krater bevindt, stort in stroomen naar beneden en scheidt de bergen in tweeën tot den voet des bergs mede. Zoo werd dan eens een dorp, op dertig uren afstands, door den vloed vernield!

De ruimte, welke de vuurspuwende bergen en het toneel hunner werking op de oppervlakte van den aardbol bekleden, is betrekkelijk klein; men heeft berekend, dat de lava, welke tot heden immer uit de ingewanden der aarde is voortgekomen, op waarvan de geschiedenis melding maakt, niet meer dan 24,000 vierkante uren grond bedekt, hetgeen slechts ten 800ste gedeelte van de geheele oppervlakte der aarde uitmaakt; maar de lagen brandbare stof in de aarde, welke dezelve voortbrengen, zijn veel uitgebreider.

Hoewel men nog geene voldoende theorie voor de natuurlijke oorzaken en voor de wijze van werking van het vulkanische vuur heeft kunnen darstellen, verdient evenwel eenige omstandigheden genoemd te worden, welke strekken kunnen om der zelve op te helderen. In de eerste plaats schijnt water een noodzakelijk bestanddeel te zijn van vulkanisch vuur; want uit deze schouwtooneelen van den strijd der hoofdstoffen stijgen steeds kolommen van waterdamp in de hoogte, en vloeijen stroomen zout water naar beneden; ook delfstoffen en metalen, zooveel zwavel en andere brandbare stoffen, werken mede tot het voortbrengen van onderaardsch vuur. Men geloof, dat de deze bergafstanden rustig bij elkander blijven liggen, tot dat water over dezelve heenloopt, wanneer er terstond eene scheikundige werking plaats heeft. Hierop volgt eene afscheiding en

ontvlaming; want, elke substantie alsdan tot hare grondstof terug keerende, wordt eene grootere massa gevormd door de uitzetting der vaste lichamen in vloeibare, en vloeibare in gas of luchtvormige substantiën. Hierdoor wordt de aarde inwendig geschokt, de oppervlakte bewogen en het verschynsel voortgebragt, hetwelk wy aardbeving noemen, terwijl de afgescheiden brandbare stof, elk oogenblik grooter van omvang wordende, en zich niet meer binnen hare grenzen kennende houden, zich lucht zoekt naar de oppervlakte. — Zij werpt de op en om haar liggende aarde en steenen in de gedaante van eenen kogel of omgekeerde trechter op, barst uit deze opening of krater los, en verspreidt zich over de omliggende streken.

Deze algemeene theorie is op alle vuurspuwende bergen toepasselijk; ook op die, waarin de vulkanische stof, haren weg niet kennende vinden naar de krater of hoofdkrater van den vulkaan, zich eene opening in het zwakste gedeelte van de zijde of aan den voet van den berg vormt, en daar in de vorm of elders uitstroomt.

De vulkanische vuurspuwende bergen worden gewoonlijk op eenen grooten afstand van de zee gevonden (*), terwijl de meest werkzame in hare onmiddellijke nabijheid gelegen zijn; zelden zijn zelfs onderzocht of gelegen in het bed van de oceaan. Wanneer een vulkaan beneden het water der zee uitbarst, koelen de uitgebarsten stoffen dikwyls boven de oppervlakte des waters uit, en veroren rotsen en eilanden; elke oogenblik over de geheele wereld lovert hiervan de berichten op. De Azores, Santorini en Stromboli zijn eilanden van deze soort, even als het Zwaarland in de Japanische zee; maar dikwyls hebben deze stoffen eene uitloofing

stakende te houden, en verdwynen spoedig weder na hunne geboorte. Dit is in onze dagen het geval geweest met het eiland

*) De aardbol laast honderde voorbeelden op, om te bewijzen, dat gedurende eene vulkanische uitbarsting, de zee of van het toepel der uitbarsting terug getrokken, of gedeeltelyk door water onderzochten of grond ingezwolgen is; of wel, dat het land tot op eenen grooten afstand van den krater door de onderaardsche schokken tot eene zoodanige hoogte opgevoerd is, dat zij de zee op eenen onafmetbaren afstand achterliet. Als een voorbeeld hiervan vermelden wy slechts eenen berg. Reist in Japan, welke op eenen afstand van tien uren Noord-Oosten van Yokohama gelegen is; de omliggende streken dragen de duidelykste blijken van vulkanische werking in vroegere eeuwen, alsmede het blijkt van eenwijd door de zee bedekt geweest te zijn; haast de berg thans van alle vuurspuwende kracht schijnt beroofd te zijn, en ten minste op zestien uren afstands van de nabijzijnde kust ligt. Planten, schelpen, land en meerdieren, bladeren, vogels en insecten worden onder elkander in dezen berg gevonden; somtijds alleen en somtijds verpand met voortbrengelen, welke klaarlijkelyk van vulkanischen oorsprong zijn. Nog meer betrouwbare is de omstandigheid, dat bijna al de zeeën, rivieren en luchtstroomen van den aardbol het hare schijnen te hebben bijgedragen tot den natuurlyken toestand van den berg Boica; want veruende vintmen uit Europa, Azië, Afrika en Amerika worden in groote rotsklompen van dezen sonderlingen berg gevonden, welke zich meer dan duizend voet boven het tegenwoordige waterpeil der zee verheft.

Sabrina en het andere kleine eiland, dat onlangs op de kust van Sicilië is ontstaan.

De brandbare stof, welke de uitbarstingen veroorzaakt, schijnt niet algemeen over de aarde verspreid te zijn, maar zich in zekere streken te verzamelen en in grootere of kleinere lagen of aderen verdeeld te zijn, vermits de vuurspuwende bergen of in groepen of in ryen voorkomen. — Hoewel nu het onderaardsche verband in eene en dezelfde groep of keten duidelyk blijkt, volgt nogtans hieruit niet, dat de ontvlaming allerwegen te gelijker tijd moet plaats hebben. Integendeel, de uitbarsting heeft vermoedelyk alleen in dat gedeelte plaats, hetwelk eene chemische afscheiding om bovengemelde oorzaken ondergaat. Aldus kan een vulkanische krater uit eene geheele groep of keten in werking zijn, terwijl de overigen rustig blijven en schijnen uitgewoed te hebben.

Een Zonikorst in Zuid-Afrika.

Dit meer, hetwelk in het midden eener uitgestrekte vlakke ligt, veel hooger dan het waterpeil der zee, is van eene ovale gedaante, omrent één der gansen omtrek, en heeft aan de eene zijde eenen afhellenden oever met gras bedekt; op andere kanten zijn de randen bedekt met wintachtige en saprijke planten. Somtijds is het geheel meer aan den oever en een groot gedeelte der oppervlakte bedekt met eene dikke laag zout, zoodat hetzelfde bijna als een bevroren vyver uitzielt. Dit winterachtige voorkomen van het meer maakt een zonderling en treffend contrast met het schoone groen, hetwelk zyne oeveren allereerst bedekt en met de veelkleurige bloemen en welig groeiende planten, welke van alle kanten hier hare groente toevoeren.

row strekt zich deze zonikorst soms over den grond van het geheele meer uit; het water is geheel zout. Van al de door de natuurkundigen deswege gemaakte gisningen, schijnt het meest waarschijnlijk, welke den oorsprong van die en dergelyke meren aan zoutwellen of bronnen toeschryft.

De Sonjag-heren of het noandel van Mahomet en de Kaaba.

Dit noandel, onder de Maazelmannen een reusachtig van algemeen eerbied, was oorspronkelyk de gordyn voor de deur van Mahomads meest beminde vrouw. Het wordt als een palladium der ryks beschouwd, en geen ongehoorde mag hetzelfde ongehoord aanraken. Slechts in uitzonderlyke gevallen, als in de tijden van oorlog, verlaat het Mahomads noandel, en wordt met de grootste plegtigheid voor den Sultan gedragen; denzelfde terugkomt wordt door het volk hetwelk de hoofdstad verlaat om hetzelfde te gemoet te trekken, met vresgdachten begroet. De Kaaba of zwart steen voor Mecca, wordt inagelyke door de Turken met de meeste eerbied behandeld, en men verwacht van hem, dat zij op den dag der oordeels de magt zal verkrijgen, de zonden van zoodanige vromen Mahomadsen nittig te spreken, welke de pelgrim's reis naar Mecca gedaan, en hunne gebeden aan het graf van den Profeet uitgestort hebben.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van J. F. NEUMAN & J. F. NEUMAN w^o, in de Willemstad, Breede Straat, No. 16. De prijs derzelve is f 12 jaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.